

Dosarul nr. 1ra-2153/2021
1-20045083-01-1ra-29112021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând recursul ordinar declarat de către avocatul *Guțu Tatiana* în numele inculpatului *Capcelea Haralampie*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Capcelea Haralampie XXXXX, născut la XXXXX.

Termenii de examinare:
prima instanță: 06.05.2020 – 29.04.2021;
instanța de apel: 19.05.2021 – 08.09.2021;
instanța de recurs: 29.11.2021 – 15.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 29 aprilie 2021, *Capcelea Haralampie* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. a), 266 și 163 alin. (2), lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal – 5 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;
- art. 266 Cod penal – 1 an închisoare;
- art. 163 alin. (2), lit. a) Cod penal – 3 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În privința lui *Capcelea Haralampie* a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, cu dispunerea continuării căutării și reținerii acestuia.

Termenul pedepsei urmând a se calcula din data reținerii inculpatului.

Acțiunea civilă a părții vătămate *Acristinii Simion* a fost admisă în principiu, dispunându-se ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

A fost dispusă încasarea de la *Capcelea Haralampie* în beneficiul *Statului*, suma de 12920 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

A fost dispusă obligarea lui *Capcelea Haralampie* să predea *Agenției Servicii Publice* permisul de conducere nr.068700932, la definitivarea sentinței, pentru anularea acestuia.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Capcelea Haralampie, la 05 ianuarie 2020, în jurul orei 18:00, conducând autoturismul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul central din XXXXX, XXXXX, deplasându-se cu o viteză nestabilă de organul de urmărire penală, observându-l pe cet. Acristinii Simion, care mergea pe același traseu, fără a ține cont de distanța dintre autoturismul pe care îl conducea și pieton, precum și de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră și, fără a frâna, a tamponat pietonul Acristinii Simion, în urma cărui fapt i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: traumă bontă a abdomenului, leziunea splinei în doi timpi, hemoragie intraabdominală, comoție cerebrală, contuzia rinichilor și contuzia cutiei toracice, care conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202021D0007 din 31.01.2020, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, *Capcelea Haralampie*, a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 45 alin. 1 „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: lit. a) „starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția”; b) „dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase”; lit. d) „situația rutieră”, al. 2 „... în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 34 alin. 2) „În caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească”, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Astfel, acțiunile lui *Capcelea Haralampie* au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. 3), lit. a) Cod penal, după semnele calificative – *”încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”*.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 05 ianuarie 2020, în jurul orei 18:00, conducând autoturismul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul central din XXXXX, XXXXX, după ce a încălcat regulile de securitate a circulației manifestată prin tamponarea pietonului Acristinii Simion, în rezultatul cărui fapt ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: traumă bontă a abdomenului, leziunea splinei în doi timpi, hemoragie intraabdominală, comoție cerebrală, contuzia rinichilor și contuzia cutiei toracice, care conform Raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202021D0007 din 31.01.2020, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, intenționat, fără a stopa automobilul, a părăsit locul accidentului rutier și l-a condus în gospodăria sa situată în XXXXX, XXXXX.

Astfel, *Capcelea Haralampie*, a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din

13.05.2009, prevăzute de pct. 12 alin. (1) Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: lit. a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție.

Astfel, acțiunile lui Capcelea Haralampie au fost încadrate juridic în baza art. 266 Cod penal, după semnele calificative – *”părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, care a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal”*.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 05 ianuarie 2020, în jurul orei 18:00, conducând autoturismul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul central din XXXXX, XXXXX, după ce a încălcat regulile de securitate a circulației manifestată prin tamponarea pietonului Acristinii Simion, în rezultatul cărui fapt ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: traumă boantă a abdomenului, leziunea splinei în doi timpi, hemoragie intraabdominală, comoție cerebrală, contuzia rinichilor și contuzia cutiei toracice, care conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202021D0007 din 31.01.2020, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, știind despre primejdie și având posibilitate de a-i acorda ajutor părții vătămate, deoarece el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, intenționat, urmărind scopul eschivării de la răspundere penală, l-a lăsat cu bună-știință, fără ajutor pe Acristinii Simion, care se afla într-o stare periculoasă pentru viață și era lipsit de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței cauzată de vătămarile corporale grave și a părăsit locul accidentului rutier, lăsându-l pe Acristinii Simion în primejdie.

Astfel, acțiunile lui Capcelea Haralampie au fost încadrate juridic în baza art.163 alin.(2), lit. a) Cod penal, după semnele calificative – *”lăsarea în primejdie, adică, lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, faptă, care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”*.

Cauza penală a fost examinată în prima instanță în lipsa inculpatului, ce a fost anunțat în căutare prin încheierea din 12 august 2020, fiind pornit dosarul de căutare nr. 2020380135.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul *Schibin Dina* în numele inculpatului *Capcelea Haralampie*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei hotărâri noi de achitare a inculpatului, din motiv că infracțiunile nu au fost săvârșite de acesta.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- apărarea n-a contestat depistarea vătămărilor corporale la partea vătămată, însă nu este de acord cu circumstanțele în care au survenit ele și că Capcelea Haralampie poartă vină în aceasta;

- conform Raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202021D0007 din 31 ianuarie 2020 privind examinarea medico-legală a părții vătămate Acristinii Simion, expertul a conchis, că nu se exclude, că vătămările corporale depistate la ultimul s-au produs în urma unui accident de circulație cu tamponare. La 13.02.2020 expertul medico-legal, fiind audiat a declarat, că vătămările corporale au survenit în rezultatul acțiunilor traumatice cu un obiect contodont și producerea lor nu se exclude în rezultatul maltratării.

Prin urmare, expertul medico-legal n-a dat o concluzie concretă privitor la modul survenirii vătămărilor corporale la partea vătămată;

- partea vătămată a declarat, că nu cunoaște circumstanțele în care au survenit vătămările corporale, doar din spusele martorului Robos Varvara, care este și concubina sa și care a găsit la locul depistării părții vătămate în seara de 05.01.2020 a unor obiecte, inclusiv oglinda de la automobilul condus de Capcelea Haralampie crede, că vătămările corporale le-a primit în urma accidentului rutier săvârșit de Capcelea Haralampie;

- prima persoană care a depistat partea vătămată în seara de 05.01.2020 a fost martorul Florea Octavian, care în cadrul urmăririi penale a declarat, că atunci partea vătămată i-a spus, că a fost bătut. În cadrul examinării cauzei în instanța de judecată acuzatorul de stat a renunțat la martorul indicat. Alte persoane care ar fi văzut circumstanțele în care Acristinii Simion a primit vătămările corporale nu au fost;

- organul de urmărire penală în legătură cu faptul depistării la locul unde a fost găsită partea vătămată a unor obiecte (oglindea de la automobilul condus de Capcelea Haralampie, cioburi de plastic a farului virator, o brichetă etc.), a verificat versiunea doar de accident rutier săvârșit de Capcelea H. și nu a luat în vedere, nu a verificat versiunea ultimului, că în seara de 05.01.2020, în timp ce el se deplasa pe partea dreaptă a drumului din XXXXX, r. Florești, în întâmpinarea sa venea o căruță cu 4-5 persoane care cântau, chiuiiau. În scopul de a evita tamponarea cu ei el a virat la stânga, iar la momentul când era la același nivel cu căruța a auzit 2 lovituri. A stopat automobilul, a deschis ușa, s-a uitat în jur fără a coborî din el și, nevăzînd nimic suspect și-a continuat deplasarea. În acea seară el n-a observat lipsa oglinzii la automobil, careva deteriorări și abia a doua zi, când au venit la el acasă colaboratorii de poliție le-a observat. Atunci el a înțeles, că ele au survenit în urma loviturii de un cal de la căruța menționată la momentul când el a auzit cele 2 lovituri. Capcelea Haralampie a negat săvârșirea accidentului rutier, iar traumarea părții vătămate presupune, că putea avea loc în urma acțiunilor persoanelor văzute de el care se deplasau cu căruța;

- declarațiile inculpatului pot corespunde adevărului, fapt confirmat prin următoarele: în cazul în care Capcelea Haralampie ar fi știut de comiterea de către el a unui accident rutier, el a avut posibilitate reală de a reveni la locul accidentului rutier și a lichida urmele, dar n-a făcut-o;

- deși organul de urmărire penală n-a verificat versiunea înaintată de Capcelea Haralampie, n-a dispus efectuarea unor expertize criminalistice care ar fi confirmat sau infirmat modul de apariție a deteriorărilor la automobilul condus de Capcelea Haralampie, urmele rămase pe automobil în urma loviturii, instanța de judecată a apreciat critic declarațiile ultimului, invocând că este o metodă de eschivare de la răspunderea penală a acestuia;

- recunoscându-l vinovat în săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța i-a stabilit o pedeapsă prea aspră și nu a luat în considerație prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei și anume: gravitatea infracțiunilor incriminate, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, că conform certificatului primăriei din localitate are la întreținere un copil minor (nepoată), se caracterizează pozitiv la locul de trai etc. În atare circumstanțe, o pedeapsă condiționată cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal ar da un efect pozitiv în corectarea și reeducarea lui în cazul în care ar fi vinovat în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021, apelul avocatului *Schibin Dina* în numele inculpatului *Capcelea Haralampie*, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, a fost solicitată informația de la IP Florești privind rezultatele procesului de căutare a inculpatului Capcelea Haralampie, și potrivit răspunsului parvenit, în gestiunea IP Florești este dosarul de căutare nr. 2020380135. Totodată, în instanța de apel, din numele lui Capcelea Haralampie a fost depusă o cerere semnată de ultimul, prin care se solicită examinarea cauzei în lipsa inculpatului, din motiv că se află peste hotarele țării.

În opinia instanței de apel, faptul dat confirmă în plus, că inculpatul cunoaște despre examinarea în ordine de apel a cauzei penale în privința sa și că acesta se eschivează de a se prezenta în ședințele judiciare.

Astfel, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța de apel în temeiul prevederilor art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele prezentate, instanța de apel a constatat că prima instanță a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, ce reiese din cumulul de probe administrate care demonstrează vinovăția inculpatului în infracțiunile incriminate.

La fel, instanța de apel a evidențiat că, în ședința instanței de apel, partea apărării, care a solicitat achitarea inculpatului, deși a considerat că inculpatul este nevinovat și pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a martorilor, nu a solicitat reluarea cercetării judecătorești, audierea părții vătămate și martorilor în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, și cercetarea suplimentară a probelor prezente la materialele cauzei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că partea apărării a fost de acord cu declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și cu probele prezentate de partea acuzării în ședința primei instanțe. În baza declarațiilor părții vătămate, martorilor, și probelor prezentate a fost emisă sentința de condamnare, pe care instanța de apel a considerat-o legală și întemeiată.

Analizând probele administrate de prima instanța, cu verificarea acestora suplimentară în procedura apelului, instanța de apel a reținut că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Capcelea Haralampie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. 3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative – *”încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”*, art. 266 Cod penal, după semnele calificative – *”părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, care a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, și art. 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - ”lăsarea în primejdie, adică, lăsarea, cu bună-știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, dacă cel vinovat știa despre primejdie și a avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate, fie că el însuși a pus-o într-o situație periculoasă pentru viață, faptă, care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”*.

Deși inculpatul Capcelea Haralampie neagă vina în comiterea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu, în opinia instanței de apel, vinovăția acestuia se întemeiază pe următoarele probe: declarațiile părții vătămate Acristinii Simion (v.1, f.d. 214-215), martorilor Cibotari Andrei (v.1, f.d. 224-226), Roboș Varvara, (v.1, f.d. 227-230), Groza Silvia (v.2, f.d. 3) depuse în prima instanță și cercetate în ședința instanței de apel, precum și prin: informație telefonică din data de 06 ianuarie 2020, prin care se atestă că Roboș Varvara a comunicat, că la 05.01.2020, pe la orele 17.00, concubinul Acristinii Simion a fost tamponat de un automobil nestabil (v.1, f.d.18); proces-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schița accidentului rutier din 06.01.2020, prin care se constată locul săvârșirii infracțiunii și locul ridicării unei brichete, a unei oglinzi retrovizorii, cioburi din plastic ale farului virator de la autoturism (v.1, f.d.19-25); proces-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.2020, efectuat în gospodăria cet. Capcelea Haralampie, situată în XXXXX, XXXXX, prin care se constată locul depistării și ridicării autoturismului de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, implicat în accidentul rutier (v.1, f.d.27-31); proces-verbal de examinare a obiectului din 09 ianuarie 2020, potrivit căruia a fost examinat autoturismul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, și la care s-a depistat parbrizul deteriorat în partea dreaptă, aripa din față partea dreaptă este apăsată și ondulată în interior, se observă urme de zgârietură, la fel la momentul examinării la autoturism lipsea oglinda retrovizoare din partea dreaptă și este deteriorat farul ce reprezintă viratorul la dreapta (v.1, f.d.36); ordonanța din 09.01.2020, prin care autoturismul de

model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, implicat în accidentul rutier, a fost recunoscut în calitate de corp delict și a fost anexat la prezenta cauză penală (v.1, f.d.39); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-32 din 28.01.2020, cu planșă ilustrativă, conform căruia: *3 (trei) fragmente de masă plastică, de culoare sură și 15 (cincisprezece) cioburi din masă plastică, transparente, ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, au constituit anterior un tot întreg cu semnalizatorul de virare din partea dreaptă a automobilului de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie; Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, anterior probabil au constituit un tot întreg, adică o oglindă retrovizorie pentru autovehiculul de modelul „Ford”; Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, anterior probabil au constituit un tot întreg cu suportul din partea dreaptă de pe automobilul de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie; Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, probabil sunt părți componente ale automobilului de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie (v.1, f.d.48-77); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202021D0007 din 31 ianuarie 2020, prin care la examinarea medico-legală a cet. Acristinii Simion se determină: traumă boantă a abdomenului, leziunea splinei în doi timpi, hemoragie intraabdominală, comoție cerebrală, contuzia rinichilor, contuzia cutiei toracice, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent, prin mecanism de lovire, pot data din 05.01.2020, posibil în circumstanțele indicate, au condiționat pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Producerea leziunilor corporale în urma unui accident de circulație cu tamponare nu se exclude. Producerea leziunilor corporale depistate prin cădere de pe suport propriu sau de la o anumită înălțime este puțin probabilă (v.1, f.d.83-84); proces-verbal de examinare a obiectului din 31 ianuarie 2020, obiectul examinării îl constituie 15 cioburi din masă plastică, 3 fragmente din masă plastică, o oglindă retrovizoare și carcasul de la oglindă și o brichetă (v.1, f.d.91).*

Astfel, instanța de apel a constatat că probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că, nu a tamponat partea vătămată Acristinii Simion, or, respectivele probe atestă în mod direct că vătămarile corporale depistate au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent, prin mecanism de lovire, pot data din 05.01.2020, posibil în accident rutier. Concluzia dată exclude versiunea părții apărării, precum că partea vătămată a fost maltrată.

În pofida faptului că expertul Rusu Nicolae, fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a indicat că nu se exclude producerea leziunilor corporale în rezultatul maltratării, instanța de apel a considerat că această versiune a părții apărării este declarativă și înaintată cu scopul evitării răspunderii penale de către inculpat, întrucât potrivit declarațiilor martorului Roboș Varvara, care a explicat că a plecat la locul accidentului să caute cheile de la casă și banii, unde a depistat bucăți de sticlă, oglindă de la mașină și a chemat poliția. Apoi împreună cu poliția au găsit încălțăminte soțului, bricheta acestuia și s-a depistat că, a fost accident și anume acolo a fost lovit soțul ei. În așa mod, depistarea cioburilor de sticlă și oglinzii de la mașina inculpatului Capcelea

Haralampie dovedesc cu certitudine că partea vătămată a fost tamponată de automobilul condus de inculpat.

Circumstanțele date sunt dovedite prin Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-32 din 28.01.2020, prin care au fost formulate următoarele concluzii: 1. 3 (trei) fragmente de masă plastică, de culoare sură și 15 (cincisprezece) cioburi din masă plastică, transparente, ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, au constituit anterior un tot întreg cu semnalizatorul de virare din partea dreaptă a automobilului de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie; 2. Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, anterior probabil au constituit un tot întreg, adică o oglindă retrovizoare pentru autovehiculul de modelul „Ford”; 3. Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, anterior probabil au constituit un tot întreg cu suportul din partea dreaptă de pe automobilul de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie; 4. Carcasa și oglinda ridicate în cadrul cercetării locului accidentului rutier, produs la data de 05.01.2020, probabil sunt părți componente ale automobilului de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține cet. Capcelea Haralampie.

În așa mod, raportul respectiv nu exclude faptul că fragmentele depistate la fața locului sunt părți componente ale automobilului de modelul „XXXXX” cu n/î XXXXX, ce aparține inculpatului Capcelea Haralampie, iar coroborat cu celelalte probe administrate, raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate Acristinii Simion, precum și declarațiile martorilor, confirmă în afara oricărui dubii rezonabile vinovăția inculpatului în comiterea accidentului rutier, părăsirea acestuia și lăsarea părții vătămate în primejdie.

Astfel, instanța de apel a evidențiat că depistarea la locul comiterii accidentului rutier a fragmentelor de la semnalizatorul de virare din partea dreaptă și a oglinzii retrovizoare care au fost montate pe automobilul lui Capcelea Haralampie confirmă în mod cert, că acestea au fost deteriorate anume prin tamponarea părții vătămate Acristinii Simion cu automobilul de model „XXXXX”, în contextul dat urmând a fi respinse argumentele apărării privind faptul că deteriorările depistate la automobil s-au produs ca rezultat al tamponării unui cal, în versiunea prezentată de către inculpat. Cumulul de probe examinate supra confirmă fără nici un dubiu, că accidentul rutier a fost cauzat anume de inculpatul Capcelea Haralampie, iar deteriorările depistate la automobilul acestuia sunt rezultatul tamponării părții vătămate Acristinii Simion.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că parbrizul deteriorat al automobilului inculpatului indică la faptul că a avut loc o coliziune ce nu putea fi neobservată de către inculpat, acesta fiind obligat să staționeze și să nu părăsească locul accidentului rutier, obligație ce reiese clar din Regulamentul Circulației Rutiere la pct. 12 alin. (1) lit. g) care prevede expres, că – *”conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor”*. Contrar acestor prevederi, inculpatul Capcelea Haralampie, care conducea vehiculul implicat în accident, a părăsit locul accidentului rutier.

Astfel, pct. 12 alin. 1) lit. g) RCR conține prevederi concrete și exhaustive, care stipulează că conducătorul de vehicul în urma producerii accidentului rutier este obligat să rămână pe loc, pe care Capcelea Haralampie le-a ignorat.

Totodată, contrar aceluiași prevederi, Capcelea Haralampie nu a anunțat poliția despre producerea accidentului rutier. Faptele date denotă cu certitudine intenția de a părăsi locul accidentului rutier fără a anunța poliția despre accidentul produs, și de a se eschiva de la răspundere pentru faptele comise.

Mai mult, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate rezultă pe deplin și din declarațiile părții vătămate Acristinii Simion, care a declarat că după 2-3 zile de la momentul ieșirii acestuia din reanimare, la el a venit persoana care zicea că l-a lovit, cerându-și scuze, aflând că îl chema Haralampie și după externare din spital la el acasă a venit Haralampie împreună cu soția sa, cerându-și iertare și pentru acest fapt îi propunea suma de 10 000 lei, iar dânsul i-a comunicat lui Haralampie ca să-i întoarcă ceea ce a cheltuit.

Instanța de apel a specificat că nu are temei de a se îndoii în veridicitatea declarațiilor părții vătămate, fiind totodată confirmate și prin declarațiile martorilor audiați în ședința primei instanțe.

Astfel, martorul Roboș Varvara a confirmat faptul că inculpatul i-a comunicat că el a fost la volan și a tamponat partea vătămată. Își cerea iertare și dorea să se împace, spunându-i că nu a fost cu intenție, dar din imprudență din motiv că a fost orbit de lumina automobilului ce se deplasa în întâmpinarea sa. Totodată, i-a propus suma de 10000 lei, la care ea a refuzat și i-a comunicat că viața soțului ei nu o vinde și dorește ca el pentru fapta comisă să răspundă conform legii și l-a alungat din gospodărie. Apoi, a doua zi după ce fuseseră la ea, omul acela se dusese la soțul ei la spital, fără voia ei, ea fiind telefonată de către soț și care i-a comunicat că Haralampie este la el la spital. Ulterior, după externarea soțului, din nou la ei acasă s-a prezentat Haralampie împreună cu soția sa Aurelia, cerându-și iertare și întrebându-l pe soțul ei dacă dorește să se împace.

Faptele date se confirmă și prin declarațiile martorului Groza Silvia, care a relatat că peste două zile după ce s-a produs accidentul, s-a dus la partea vătămată acasă să vadă cum se simte Simion și în ce stare se află, a intrat la ei în casă unde se mai afla un om necunoscut ei, însă după discuția pe care o avuseră între ei, a înțeles că este omul care l-a lovit pe Simion. Astfel a auzit cum acel om îi zicea lui Varvara să îl ierte, deoarece nu l-a văzut pe Simion din motiv că, din față îi venea o mașină și l-a orbit. Faptele relatate de Acristinii Simion și Roboș Varvara confirmă, că inculpatul recunoștea după ce a comis accidentul rutier, pe care și l-a părăsit, că anume el l-a tamponat pe Acristinii Simion, lăsându-l astfel în primejdie. Faptul că inculpatul a propus părții vătămate și soției acestuia suma de 10000 lei pentru recuperarea cheltuielilor și a mers acasă la partea vătămată pentru a-și cere iertare și a se împăca confirmă că Capcelea Haralampie recunoștea la acel moment vina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la argumentele avocatului, precum că martorul Florea Octavian, în cadrul urmăririi penale a declarat, că partea vătămată i-a spus, că a fost bătut, iar în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată acuzatorul de stat a renunțat la martorul indicat, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiat, în acest sens apreciind că, expunerea inițială a părții vătămate,

martorului Florea Octavian, că a fost bătut, nu exclude faptul că partea vătămată a fost tamponată cu automobilul de către inculpatul Capcelea Haralampie, fapt care a fost dovedit în mod cert în prezenta speță.

Totodată, a fost atestat că acuzatorul de stat nu a renunțat la audierea acestui martor după cum a invocat eronat partea apărării, or, audierea acestui martor în prima instanță nu a fost posibilă, întrucât potrivit certificatului eliberat de Primăria XXXXX r. Florești, se adeverește că Florea Octavian nu este înregistrat și nu locuiește în XXXXX r. Florești, fiind astfel imposibilă stabilirea locului aflării martorului dat.

Astfel, instanța de apel a reținut că argumentarea efectuată de către prima instanță corespunde totalmente circumstanțelor cauzei și nu sunt temeiuri de a interveni în sentința adoptată în latura stabilirii vinovăției.

În continuare, cu referire la pedeapsa aplicată și modul de individualizare a acesteia, instanța de apel a apreciat că la determinarea pedepsei pentru infracțiunile săvârșite prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social al faptelor comise, infracțiunile făcând parte din categoria celor ușoare, mai puțin grave și grave, personalității inculpatului, care anterior nu a avut abateri penale, precum și consecințelor survenite ca rezultat al comiterii infracțiunii, care s-a soldat cu provocarea vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, întemeiat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ajungând la concluzia corectă, că corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea lui de societate, pedeapsa definitivă stabilită acestuia în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, fiind echitabilă și proporțională faptelor comise.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Guțu Tatiana* în numele inculpatului *Capcelea Haralampie*, a declarat recurs ordinar prin care invocând prevederile **art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1. În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- partea vătămată a declarat, că nu cunoaște circumstanțele în care au survenit vătămarile corporale, doar din spusele martorului Robos Varvara, care este și concubina sa și care a găsit la locul depistării părții vătămate în seara de 05.01.2020 a unor obiecte, inclusiv oglinda de la automobil crede, că vătămarile corporale le-a primit victima în urma accidentului rutier, săvârșit de Capcelea Haralampie;

- prima persoană care a depistat partea vătămată în seara de 05.01.2020 a fost martorul Florea Octavian, care în cadrul urmăririi penale a declarat, că atunci când a fost depistată partea vătămată i-a spus, că a fost bătut. În cadrul examinării cauzei în instanța de judecată acuzatorul de stat a renunțat la

martorul indicat. Alte persoane care ar fi văzut circumstanțele în care Acristinii Simion a primit vătămările corporale nu au fost;

- nu a fost verificate toate versiunile, dar învinuirea s-a bazat pe faptul existenței unui accident rutier săvârșit de Capcelea H., dar accident care nu a fost văzut de nimeni. Faptul că apărătorul în interesele inculpatului nu a solicitat reluarea cercetării judecătorești nu privează instanța de apel de obligația acesteia de a verifica declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță inclusiv prin citirea lor în ședința de judecată și expunerea asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată același fapt nu atestă echivoc concluziile instanței despre acordul părții apărării cu probatoriul administrat în prezenta speță, instanța de apel având obligația să verifice întreg probatoriu administrat în cauză, precum și fiecare probă în parte reieșind din relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea lor a ignorat prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală;

- deși potrivit învinuirii aduse se încriminează comiterea faptelor: art. art. 264 alin. (3) lit. a), 266 și 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, apărarea a considerat că acestea nu au fost dovedite că au fost comise de Capcelea Harlampie, iar ce ține de art.art.266, 163 alin.2, lit. a) Cod penal, lipsește faptul existenței infracțiunii;

- existența versiunii unui accident rutier în situația în care partea vătămată nu a văzut deplasarea în direcția sa a vreunui automobil, în situația în care pentru perioada când se pretinde că a avut loc accidentul rutier era timp de iarnă, seară și întuneric, iar în localitățile rurale lipsește iluminarea artificială, astfel orice mijloc de transport care se deplasează indiferent în ce direcție poate fi ușor observat. Partea vătămată însă la orice etapă de audiere a indicat, că nu a văzut nici un mijloc de transport care să se deplaseze în direcția sa, atunci cum poate fi reținută versiunea unui accident rutier în situația în care nu a fost văzut automobilul de însuși partea vătămată, și care a indicat că nu cunoaște în ce circumstanțe i-au fost cauzate leziuni corporale. Deși partea apărării a invocat în argumentarea poziției sale procesul verbal de audiere a expertului Rusu Nicolae (f.d. 88,V-I), instanța de apel și instanța de fond nu i-a dat nici o apreciere, însă potrivit declarațiilor expertului ultimul a indicat că reieșind din leziunile corporale depistate la Acristinii Semion sunt rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect cotodent și producerea acestora în rezultatul maltratării nu se exclude;

- instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului deciziei atacate nu a apreciat totalitatea probelor administrate dar selectiv a reținut tot ce ține de existența accidentului rutier ne fiind analizate celelalte probe ce atestă caracterul contradictoriu a acestei versiuni, mai mult ca atât depășind învinuirea adusă a reținut circumstanțe care nu au fost probate în nici un mod. Astfel, instanța de apel a notat că depistarea la locul comiterii accidentului rutier a fragmentelor de la semnalizatorul de virare din partea dreaptă și a oglinzii retrovizorii care au fost montate pe automobilul lui Capcelea Harlampie confirmă în mod cert, că acestea au fost deteriorate anume prin tamponarea părții vătămate Acristinii Simion cu automobilul de model „XXXXX”. Dar concluzia dată nu este bazată pe nici o probă;

- potrivit procesului verbal de examinare a obiectului (f.d. 36-38, vol.1) nu au fost depistate la automobilul de model „XXXXX” care va urma de sânge,

iar pe hainele părții vătămate, care nici nu au fost examinate nu s-a încercat să fie depistate urme, rămășițe a automobilului pretins că a participat în accidental rutier. Astfel instanța de fond și de apel au admis erori grave de fapt, care au afectat soluția adoptată pronunțând hotărâri de condamnare bazate doar pe presupuneri.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul Suvac N. a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o hotărâre motivată.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (*este tardiv sau inadmisibil*) ori nu este întemeiat legal (*este nefondat*).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal lărgit reține, că avocatul inculpatului a invocat în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul constată, că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, hotărârea emisă cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În acest sens, Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile părții apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele expuse în apelul avocatului inculpatului, Colegiul ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Capcelea Haralampie în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 264 alin.(3), lit.a), 266 și 163 alin.(2), lit.a) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea atât a *declarațiilor părții vătămate Acristinii Simion (v.1, f.d. 214-215) și a martorilor Cibotari Andrei (v.1, f.d. 224-226), Roboș Varvara, (v.1, f.d. 227-230), Groza Silvia (v.2, f.d. 3)* depuse în prima instanță și cercetate în ședința instanței de apel, precum și prin probele materiale acumulate la cadrul procesului penale, inclusiv reținute în prezenta decizie la pct. 4.1, din care, prin constatări obiective instanța de apel a stabilit că acestea formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că, nu a tamponat partea vătămată Acristinii Simion, or, respectivele probe atestă în mod direct că vătămarile corporale depistate au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contodent, prin mecanism de lovire, pot data din 05.01.2020, posibil în accident rutier.

În ce privește alegațiile recurentului privind lipsa de vinovăție a inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a stabilit că această poziție se combate însăși prin acțiunile inculpatului post comiterii infracțiunilor, instanța de apel constatând clar că martorul Roboș Varvara - "a confirmat faptul că inculpatul i-a comunicat că el a fost la volan și a tamponat partea vătămată. Își cerea iertare și dorea să se împace, spunându-i că nu a fost cu intenție, dar din imprudență din motiv că a fost orbit de lumina automobilului ce se deplasa în întâmpinarea sa". Totodată, i-a propus suma de 10000 lei, la care ea a refuzat și i-a comunicat că viața soțului ei nu o vinde și dorește ca el pentru fapta comisă să răspundă conform legii și l-a alungat din gospodărie. Apoi, a doua zi după ce fuseseră la ea, omul acela se dusese la soțul ei la spital, fără voia ei, ea fiind telefonată de către soț și care i-a comunicat că Haralampie este la el la spital. Ulterior, după externarea soțului, din nou la ei acasă s-a prezentat Haralampie împreună cu soția sa Aurelia, cerându-și iertare de la ei și întrebându-l pe soțul ei dacă dorește să se împace.

Sub acest aspect, instanța de apel a evidențiat că declarațiile depuse coroborează și se confirmă și prin declarațiile martorului Groza Silvia, care a relatat că *peste două zile după ce s-a produs accidentul, s-a dus la partea vătămată acasă să vadă cum se simte Simion și în ce stare se află, a intrat la ei în casă unde se mai afla un om necunoscut ei, însă după discuția pe care o avuseră între ei, a înțeles că este omul care l-a lovit pe Simion. Astfel a auzit cum acel om îi zicea lui Varvara să îl ierte, deoarece nu l-a văzut pe Simion din motiv că, din față îi venea o mașină și l-a orbit.*

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că faptele relatate de Acristinii Simion și Roboș Varvara confirmă, că inculpatul recunoștea comiterea accidentului rutier, părăsind locul comiterii, și că anume el l-a tamponat pe Acristinii Simion, lăsându-l astfel în primejdie.

În acest context, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a examinat toate aspectele esențiale pentru a stabili vinovăția inculpatului pe toate capetele de acuzare, întemeindu-și concluziile pe un probatoriu suficient și prin acțiuni de coroborare a determinat clar acțiunile infracționale comise de către Capcelea Haralampie.

Cu referire la argumentele părții apărării prin care se invocă faptul că în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței, întrucât prima instanță a examinat cauza complet, a dat apreciere tuturor circumstanțelor și a pronunțat o sentință de condamnare întemeiată legal.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul

penal lărgit notează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă de către partea apărării, precum că în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, ce reiese din linia de apărare a inculpatului în vederea evitării răspunderii penale, întrucât această poziție a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire specificarea, care anume element sau elemente lipsesc în componențele de infracțiuni incriminate inculpatului Capcelea Haralampie, recursul declarat fiind steril sub aspectul motivării respectivei poziții.

Totodată, instanța de recurs evidențiază că pe parcursul judecării cauzei instanța de apel, în urma cercetării cumulului de probe administrate în speță, printre care și probe obiective cum sunt: *procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schița accidentului rutier din 06.01.2020, prin care se constată locul săvârșirii infracțiunii și locul ridicării unei brichete, a unei oglinzi retrovizorii, cioburi din plastic ale farului virator de la autoturism (v.1, f.d.19-25); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 ianuarie 2020, potrivit căruia a fost examinat autoturismul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, și la care s-a depistat parbrizul deteriorat în partea dreaptă, aripa din față partea dreaptă este apăsată și ondulată în interior, se observă urme de zgârietură, la fel la momentul examinării la autoturism lipsește oglinda retrovizoare din partea dreaptă și este deteriorat farul ce reprezintă viratorul la dreapta (v.1, f.d.36); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-32 din 28.01.2020, cu planșă ilustrativă (v.1, f.d.48-77); raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 202021D0007 din 31 ianuarie 2020 (v.1, f.d.83-84); procesul-verbal de examinare a obiectului din 31 ianuarie 2020, obiectul examinării îl constituie 15 cioburi din masă plastică, 3 fragmente din masă plastică, o oglindă retrovizorie și carcasul de la oglindă și o brichetă (v.1, f.d.91), corect au fost constatate și apreciate de către instanțele de fond, prima instanță oferind o expunere detaliată și clară a întregului proces de încadrare juridică a faptelor inculpatului, întemeiat și justificat au stabilit în acțiunile inculpatului Capcelea Haralampie întrunirea tuturor elementelor componențelor de infracțiuni, prevăzute de art. art. 264 alin. (3), lit. a), 266 și 163 alin. (2), lit. a) Cod penal.*

Prin urmare, Colegiul penal lărgit stabilește netemeinicia aplicabilității temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art.

6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor aspectelor esențiale la judecarea respectivei cauze.

Raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursul este neîntemeiat, urmând a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul *Guțu Tatiana* în numele inculpatului *Capcelea Haralampie*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Capcelea Haralampie XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 martie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

15 februarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a ț ă
a judecătorului Timofți Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Capcelea Haralampie XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Capcelea Haralampie, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui Capcelea Haralampie Efim.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția, am propus și susținut o altă motivare și soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Capcelea Haralampie, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui Capcelea Haralampie Efim, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-6 a deciziei nr. 1ra-2153/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpatului Capcelea Haralampie în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpatului este corectă în baza art. 264 alin. (3) lit. a), 266, 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată, pe capetele de condamnare în baza art. 266, 163 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei"*.

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei,

în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai în rem (cu privire la anumite infracțiuni) și în personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Curtea Supremă de Justiție a rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De

aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (res judicata).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi

de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Capcelea Haralampie, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința lui, pe capetele de condamnare în baza art. 266, 163 alin. (2) lit. a) Cod penal, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Judecător

Timofti Vladimir